

# Regeringens proposition

1986/87: 14

om fortsatt giltighet av lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång

---



Prop.  
1986/87: 14

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 25 september 1986.

På regeringens vägnar

*Ingvar Carlsson*

*Sten Wickbom*

## Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång skall fortsätta att gälla till utgången av år 1987.

**Lag om fortsatt giltighet av lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång**

Härigenom föreskrivs att lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång, som gäller till utgången av år 1986<sup>1</sup>, skall fortsätta att gälla till utgången av år 1987.

<sup>1</sup> Lagens giltighetstid senast förlängd 1985: 1048.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 september 1986

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Leijon, Peterson, Bodström, Göransson, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hulterström och Lindqvist

Föredragande: statsrådet Wickbom

---

## Proposition om fortsatt giltighet av lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång

### 1 Inledning

Den 1 april 1979 trädde lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång i kraft. Syftet med lagen är att man skall pröva möjligheterna att genom användning av telefon åstadkomma en billigare, snabbare och smidigare handläggning av mål vid allmän domstol. Lagen är tidsbegränsad och gäller efter den senast gjorda förlängningen till utgången av år 1986 (prop. 1985/86: 29, JuU 10, rskr. 30, SFS 1985: 1048). Den är tillämplig på de allmänna domstolar som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, domstolsverket bestämmer.

Genom förordningen (1981: 1293) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång (ändrad senast 1986: 39) har regeringen förordnat att försöksverksamhet får ske vid Svea hovrätt, Göta hovrätt, hovrätten över Skåne och Blekinge, hovrätten för Övre Norrland, Handens tingsrätt, Stockholms tingsrätt, Södra Roslags tingsrätt, Gotlands tingsrätt, Värnamo tingsrätt, Växjö tingsrätt, Kristianstads tingsrätt, Malmö tingsrätt, Göteborgs tingsrätt, Trollhättans tingsrätt, Sunne tingsrätt, Härnösands tingsrätt, Umeå tingsrätt, Haparanda tingsrätt, Luleå tingsrätt och Piteå tingsrätt. 1981 års förordning är tidsbegränsad och gäller efter den senast gjorda förlängningen till utgången av år 1986 (SFS 1985: 1049).

Lagen medger att parter får utföra sin talan och höras per telefon vid sammanträden för muntlig förberedelse i tvistemål enligt 42 kap. 10 och 12–14 §§ rättegångsbalken (RB), huvudförhandling i förenklad form i tvistemål enligt 42 kap. 20 § andra stycket RB, sammanträde enligt 5 § lagen (1974: 8) om rättegången i tvistemål om mindre värden (småmålslagen) och huvudförhandling i brottmål, i vilka det inte finns anledning att döma till annan brottspåföljd än böter. Vidare öppnar lagen möjlighet att i brottmål och tvistemål höra vittnen och sakkunniga per telefon. Detsamma gäller förhör i brottmål med målsägande som hörs i anledning av åklagarens talan.

Rättegångsutredningen har i sitt delbetänkande (SOU 1982: 25–26) Översyn av rättegångsbalken 1. Processen i tingsrätt, mot bakgrund av de övervägande positiva erfarenheter som har vunnits av försöksverksamheten föreslagit att möjligheten till telefonanvändning i förevarande sammanhang permanentas och att bestämmelser därom tas in i RB. Betänkandet har remissbehandlats och övervägs för närvarande i justitiedepartementet.

I prop. 1982/83: 43 om förlängning av försöksverksamheten uttalade föredragande departementschefen att mycket talade för att möjligheten att anordna telefonförhör kan bidra till en rationalisering av domstolsverksamheten. Han förordade därför en fortsatt försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång i avvaktan på ett slutligt ställningstagande till rättegångsutredningens förslag.

## 2 Föredragandens överväganden

Enligt vad jag har inhämtat från domstolsverket har möjligheten till telefonförhör utnyttjats i 425 mål under år 1985 och i 204 mål under första halvåret 1986. Enligt min mening bör försöksverksamheten fortsätta i avvaktan på att ställning tas till frågan om en permanent lagstiftning angående telefonanvändning i rättegång. Regeringens förslag i det ämnet kan beräknas föreligga i början av år 1987 och ny lagstiftning torde kunna träda i kraft tidigast den 1 juli 1987. Med hänsyn till osäkerheten i fråga om tidpunkten för ikraftträdande bör lagen om försöksverksamhet nu lämpligen förlängas med ett år, dvs. till utgången av år 1987. Frågan om lagen om försöksverksamhet kan upphävas före denna tidpunkt får tas upp i det nyssnämnda lagstiftningsärendet.

Frågan om förlängning av lagens giltighetstid är enligt min mening av så enkel beskaffenhet att lagrådets hörande inte kan anses påkallat.

## 3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att anta ett inom justitiedepartementet upprättat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen (1979: 103) om försöksverksamhet med användning av telefon vid rättegång.

## 4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.